

Tal dia com avui fa...

1 any **Persecució**
La Guàrdia Civil investiga si s'han contractat empreses per al referèndum. El govern replica que tots els contractes es fan dins del marc de l'Estatut.

10 anys **Cost de l'aigua**
L'aigua dels vaixells val 22 milions al mes. Els vaixells cisterna abastaran una cinquena part de la població de l'àrea de Barcelona

20 anys **Matís de Molins**
Joaquim Molins, candidat de CiU a l'alcaldia de Barcelona, remarca que la intervenció de Pujol en la seva designació va ser indirecta.

Full de ruta

David Marín

Com Llarenes en la pluja

He vist coses que mai no creurieu. He vist tallar dia sí dia també l'avinguda Meridiana per un grup de veïns que no volien el túnel del TAV. He vist la Guàrdia Urbana atonyinar jubilats en el desallotjament dels últims inquilins de les Cases Barates del Bon Pastor. He vist contenidors cremant a la carretera de Sants en protesta pel desallotjament d'una casa ocupada, i piquets sindicals obligant a tancar empreses que havien obert en un polígon industrial del Maresme en una vaga general. He vist feixistes perseguint i agredint gent durant uns quants 12 d'octubre, i he vist el racisme infiltrant-se en assemblees veïnals per espantillar la convivència en els barris obrers quan s'obrien les primeres mesquites. He vist un Parlament envoltat per milers de persones fertes de corrupció i crisi, i he vist la policia desallotjant amb fúria uns acampats idealistes a la plaça de Catalunya. He vist disturbis a la Rambla després de les victòries del Barça, i he vist un cap de la Guàrdia Urbana greument ferit a la plaça d'Espanya per un bala de goma després d'un gol d'Iniesta vestit de vermell. He vist activistes ocupant oficines bancàries a Lleida, i manifestants envoltant seus del PP durant la guerra de l'Iraq. He vist pàgines tallant autovies amb pneumàtics cremant per reclamar preus més justos, i universitaris aixecant barricades al barri Gòtic contra el pla Bolonya.

He vist, en definitiva, una societat plural i complexa que gestiona els seus conflictes a vegades amb esclats de malestar al carrer, sota l'empara de les llibertats civils més elementals. Però mai, senyor Llarena, senyors del PP, de Cs, del PSC, mai, no he vist cap d'aquestes escenes de crispació i violència en les manifestacions per la República. La construcció fantasiosa des de l'Estat d'un relat de violència insurreccional en un moviment que mai no ha aixecat la mà contra ningú és una infàmia criminal que pot resultar útil per emmanillar a cop d'ostatges una majoria parlamentària i frenar la voluntat de la meitat de la societat catalana. Però alhora destrueix les llibertats i drets civils de tots, també els dels còmplices de l'autoritarisme i dels que miren a un altre lloc. Totes les mentides judicials, empresonaments i violència policial haurien d'acabar tard o d'hora desfent-se en algun tribunal penal internacional com llàgrimes en la pluja. Mentrestant, és hora de resistir.

Tribuna

Josep Valls Grau.

De Ripoll al Vaticà

Quan ho vaig llegir m'ho vaig creure perquè és historiadora, però no sé d'on ho ha tret. Les seves cròniques a *Le Monde* són sempre molt interessants perquè lliga la història passada amb l'actualitat d'una manera que només ho saben fer els autèntics erudits. Es tracta de Valérie Theis, doctora en història medieval, mestra de conferències a la universitat de París-Est Marne-la-Vallée i professora a l'Escola Normal Superior de la capital francesa. Una autoritat, doncs, que acaba de publicar un article a *Le Monde* on dona a entendre que haver viscut a l'edat mitjana va ser més aviat una gran sort si ho comparem amb algunes ideologies actuals. Aquest subtítol em va portar a llegir-ho tot amb atenció, i vaig constatar que *madame* Theis denunciava un tancament de ment i d'esperit actuals, que a l'edat mitjana haurien estat impensables.

LA PROFESSORA DIU haver-se assabentat que a certes escoles públiques catalanes no hi ha cap llibre escrit en castellà a les respectives biblioteques, i això ha

atrat les ires d'alguns arravatats espanyolistes. Ires i menyspreus, car no en tenen prou de blasmar nacionalismes, sinó que els han de menysprear i ridiculitzar. Sabedora d'aquest rebuig i vilipèndi, la historiadora continua escrivint que no pot deixar de pensar en la biblioteca catalana de l'abadia de Ripoll que, al segle deu, havia cridat fortament l'atenció de Gerbert, monjo de l'abadia occitana de Sant Geraud d'Orlhac, al comtat de l'Alvèrnia. Aquest famós monjo, quan ja era considerat un dels més savis en el camp de les lletres i

va voler estudiar ciències, no ho va poder fer a la seva abadia perquè la biblioteca no li ho permetia. Aprofitant un pelegrinatge del comte Borrell de Barcelona a Orhac l'any 967, l'abat superior de Gerbert li demanà que se l'emportés a Catalunya, perquè sabia que a Ripoll hi havia una biblioteca que permetia estudiar de tot. Naturalment, aleshores, en la nostra eminent biblioteca no hi havia ni un llibre en castellà.

TAN PROFITOSA li fou la biblioteca de Ripoll al monjo d'Orlhac, que pocs anys després era invitat per Otó Primer el Gran, duc de Saxònia, rei d'Alemanya, rei d'Itàlia i emperador del que seria el Sacre Imperi, per ensenyar matemàtiques i astronomia a la cort reial. I l'any 999 el brillant monjo, que com a filòsof i matemàtic va ser un dels actors principals de la renaixença occidental de l'edat mitjana, esdevingué papa de la Santa Mare Església amb el nom de Silvestre II. Una vida increïble de ciència i coneixement, sense haver llegit mai ni un llibre en castellà. Qui el va parir, el monjo.

“Una vida increïble de ciència i coneixement, sense haver llegit mai ni un llibre en castellà”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-girona@elpuntavui.cat

Un passat pendent i viu

■ De la manera en què es va actuar contra l'Estatut –recol·lida de signatures i actitud separadora–, sí que va ser un cop d'estat. Mai el PP havia d'haver portat la llei orgànica d'obligat compliment de l'Estatut d'Autonomia –votat i ratificat pel poble– al TC no renovat. Mai el TC havia d'haver acceptat a tràmit el recurs contra aquesta llei orgànica de l'Estatut –retallat, aprovat, votat, ratificat pel poble i, quatre anys més tard, durament sentenciat. Aquí va començar el conflicte. Més gran cada vegada. Durant onze anys, els passats pel PP a l'oposició i els de govern de Rajoy, no han fet res per restablir un diàleg i treball polític, per aconseguir arribar a acords positius amb Catalunya, que genera o generava gairebé el 20% del PIB global de les nacions

que formen Espanya. Milions de catalans confiaven en un acord, per canviar aquest *statu quo* amb Rajoy i el seu govern. Ara, més d'un 80% volen votar sobre la independència. Tot i el *molidos a palos*, estem molt lluny d'una solució política i europea.

ENRIC FIGUERAS
Palamós (Baix Empordà)

Prou despeses militars

■ No entenc que davant l'anunci d'augmentar la despesa militar del 0,75 al 2% del PIB en detriment de la despesa social (salut, educació, pensions...) no es produeixi una revolta (vegeu l'article de Pere Ortega a El Punt Avui del 29 de març). Falta d'informació? Per què es tolera si es té la informació? Algú creu que els exèrcits i més despesa armamentista ens defensen de les amenaces reals com el canvi climàtic, les mancances

en els àmbits socials, culturals, d'habitatge i laborals? Per què no se'n parla en les campanyes electorals? Trobarem les respostes, entre altres, en les següents accions: més informació i debat, exigència als partits polítics i participació ciutadana en l'elaboració dels programes electorals per tal de fomentar una cultura de pau. Som-hi!

Jaume Pera
Sta. Coloma de Farners (Selva)

Cal aprofitar millor el turisme polític i històric

■ A la Costa Brava, a l'Empordà, a la Costa Daurada, a Girona, a Lleida, a Tarragona, a Barcelona, a les Terres de l'Ebre –en general, arreu del país català– hauríem d'aprofitar molt millor les potencialitats que ens proveeix la nostra història, i el nostre territori, per tal de promoure adequadament l'anomenat turisme

polític i històric. En una època en què tots sabem que s'ha de superar, una vegada per totes, el monocultiu del model turístic de sol, platja i alcohol barat; a vegades resulta una mica inexplicable que el mateix sector turístic –que a voltes es queixa per la pèrdua de clientela i la baixada de reserves– no tingui molt més en compte aquest turisme –molt sostenible– històric i polític, tant urbà com rural i semirural. El potencial és tan important que pràcticament a cada municipi de Catalunya haurien d'existir unes guies d'informació sintetitzades dels esdeveniments històrics i polítics del lloc en concret. D'altra banda, aquest turisme es pot combinar molt bé amb el turisme esportiu i el senderisme, la qual cosa podria servir per “injectar” un impuls renovador al model turístic de casa nostra.

Josep M. Loste
Portbou (Alt Empordà)